

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/133/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220205171
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7220205171.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Igora Ragana a JUDr. Júliusa Tótha v spore žalobcu: Vaše Nároky.cz, SE, Vídeňská 546/55, 639 00 Brno - Štýřice, Česká republika, IČO: 291 40 021, zastúpený: Advokátska kancelária AGM partners s. r. o., Hlavné námestie 3, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 258 586, v zastúpení: Mgr. Andrej Gundel, advokát a konateľ, reg. č.: SAK 7042, proti žalovanému: Polskie Linie Lotnicze LOT S.A., 17 Stycznia 39, 00-906 Warszawa, BE 0402.635.617, Poľsko, zastúpený: Katarzyna Opłocka, Komitetu Oborny Robotników 43, Warszawa, Poľsko, o zaplatenie 400,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II, č. k. 30Cb/12/2020-165 z 21. apríla 2022, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice II č. k. 30Cb/12/2020-165 z 21. apríla 2022.

II. Žalovanému priznáva proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca si žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 29.5.2020 uplatnil proti žalovanému pohľadávku 400,- eur s úrokom z omeškania z toho dôvodu, že cestujúci V. V. mal zakúpenú letenku na let č. E dňa 31.5.2018 z A. do V.. Cestujúci sa pár hodín pred plánovaným odletom dozvedel, že daný let bol zrušený a kvôli tomu cestujúci nestihol nadväzný let č. E z V. do B.. Žalovaný cestujúcemu ponúkol náhradné lety na trase A.-V.-F.-B. a do miesta určenia B. sa dostal až nasledujúci deň 1.6.2018, čiže o 24 hodín oproti plánovanému času priletu. Z uvedeného dôvodu vznikol cestujúcemu voči žalovanému podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 zo dňa 11.2.2004 nárok na náhradu škody vo výške 400,- eur. Cestujúci zastúpený matkou Z. V. ako postupca svoju pohľadávku voči žalovanému postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.9.2019 na žalobcu ako postupníka, čo žalovanému oznámil dňa 17.1.2020. Na potvrdenie svojho nároku žalobca uviedol, že z titulu zrušenia letu sa domáhali nároku aj jeho spolucestujúci F. X. a X. X., ktorým kompenzácia za zrušenie letu bola uhradená. Žalobca v podaní zo dňa 3.12.2021 ďalej tvrdil, že v tomto prípade sa jedná o individuálny nárok podľa ustanovení nariadenia a nie o nárok na náhradu škody podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ohľadom zmluvy o preprave ako vnútroštátneho právneho predpisu. V danom prípade nie je možné ich brať za totožné nároky, nakoľko nárok a náhradu (kompenzácia za meškanie letu) stojí popri nároku na náhradu škody, ako je uvedené v čl. 12 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004. Žalobca má za to, že výkladové usmernenia k nariadeniu odkazujú pri premlčacích lehotách na vnútroštátnu úpravu toho ktorého členského štátu, avšak neodkazujú na aplikovanie vnútroštátnej úpravy členských štátov aj v

prípade uplatňovania nároku cestujúceho u leteckého dopravcu, t. j. neupravujú prekluzívne lehoty na uplatnenie nároku u leteckých dopravcov a neustanovujú tak žiadnu lehotu na jeho uplatnenie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 bolo dňa 15.7.2019 odškodnenie uhradené F. X. bankovým prevodom. Žalovaný nárok žalobcu neuznal z dôvodu, že je premlčaný. Poukázal na ustanovenie § 763 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého si cestujúci má svoje právo uplatniť do šiestich mesiacov. Keďže let E sa mal uskutočniť 31.5.2018 a nárok u leteckého dopravcu bol uplatnený až 7.8.2019, pohľadávka tak z dôvodu premlčania zanikla a preto navrhol žalobu zamietnuť. V podaní zo dňa 21.9.2021 už poukázal na to, že právna úprava prepravnej zmluvy je všeobecná a podrobnú úpravu práv a povinností ponecháva zákonodarca na iné právne predpisy. Iným právnym predpisom je aj Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004, ktorý upravuje špecifický nárok cestujúceho pri meškaní, zrušení letu, ale neurčuje žiadne lehoty na uplatnenie nárokov. Všeobecná úprava v Občianskom zákonníku je obsiahnutá v § 763, ktorý odkazuje na práva cestujúcich v prepravných poriadkoch, ktorým sa chápe aj Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004. S poukazom na § 763 ods. 2 Občianskeho zákonníka rozsah náhrady škody môže byť širší ako nároky špecifikované v prepravnom poriadku. Právo na náhradu škody, teda aj právo na náhradu škody podľa Nariadenia je právo, ktoré treba upraviť najprv u dopravcu a ustanovenie § 763 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje na všetky druhy nárokov na náhradu škody.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa vnútroštátneho právneho poriadku, pretože pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva stranami pre zmluvu o preprave cestujúcich v súlade s druhým pododsekom, rozhodným právom je právny poriadok krajiny obvyklého pobytu cestujúceho za predpokladu, že buď miesto začatia, alebo miesto skončenia prepravy je v tejto krajine. [Článok 5 bod 2 písm. a) (Rozhodné právo pri absencii voľby) Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rímsky dohovor)].

5. Súd prvej inštancie ďalej vec právne posúdil podľa ust. § 760 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje zmluvu o preprave osôb, ďalej podľa ust. § 763 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje práva cestujúcich voči dopravcovi, ak sa preprava nevykonala včas, ďalej podľa ust. § 763 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri nepravidelnej preprave osôb je dopravca povinný nahradiť škodu vzniknutú cestujúcemu tým, že preprava nebola vykonaná včas a podľa ust. § 763 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého si cestujúci musí uplatniť svoje práva u dopravcu bez zbytočného odkladu a ak sa práva neuplatnili najneskôr do 6 mesiacov, tieto práva zaniknú.

6. Ďalej súd prvej inštancie na prejednávany spor aplikoval Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov. Táto náhrada je 250,- eur v prípade všetkých letov na vzdialenosť 1500 km alebo menej a 400,- eur v prípade všetkých letov v rámci spoločenstva na vzdialenosť 1500 km a všetkých ostatných letov od 1500 km do 3500 km, ako to vyplýva z čl. 7 ods. 1 písm. a), b) Nariadenia č. 261/2004.

7. Ďalej súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje zmluvu o postúpení pohľadávky, potom ako cestujúci V. V. postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu.

8. Súd prvej inštancie uviedol, že zmluvné strany, teda strany sporu nedohodli voľbu právneho poriadku, preto sa ich právny vzťah spravuje právnym poriadkom platným v Slovenskej republike, a to z toho dôvodu, že obvyklý pobyt cestujúceho je v Slovenskej republike, cestujúci V. V. býva v A., nad B. X a miesto letu - začatie prepravy bolo v A.. Toto v konaní nebolo sporné.

9. Ďalej medzi stranami nebolo sporné to, že cestujúci V. V. a žalovaný uzatvorili zmluvu o preprave podľa § 760 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej mal žalovaný dňa 31.5.2018 letecky prepraviť cestujúceho z A. do V.. Žalovaný dohodnutý let zrušil pár hodín pred začiatkom prepravy, čo viedlo k tomu, že cestujúci V. V. nestihol nadväzný let z V. do B.. Do B. sa dostal až 1.6.2018, o 24 hodín neskôr oproti plánovanému času priletu. Cestujúci V. V. si listom zo dňa 7.8.2019 uplatnil u žalovaného náhradu za tento neuskutočnený let vo výške 400,- eur. Následne cestujúci V. V. postúpil túto pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávky z 20.9.2019 na žalobcu.

10. Súd prvej inštancie v konaní posudzoval to, či došlo k zániku pohľadávky uplatnenej v tomto konaní v dôsledku preklúzie.

11. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania preukázať, že žalobca si nárok na zaplatenie žalovanej sumy uplatnil u žalovaného oneskorene a preto jeho nárok podľa čl. 5 a čl. 7 Nariadenia č. 261/2004 zanikol márnym uplynutím zákonnej prekluzívnej lehoty podľa § 763 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého si cestujúci musí u dopravcu uplatniť nárok na náhradu škody bez zbytočného odkladu, najneskôr však v lehote do 6 mesiacov odvtedy, čo sa doprava neuskutočnila alebo sa uskutočnila neskoro, inak nárok zaniká.

12. Súd prvej inštancie uviedol, že cestujúci V. V. si svoje právo na zaplatenie tohto nároku u žalovaného prvýkrát uplatnil až listom zo 7.8.2019, čo je viac ako rok po vzniku tohto nároku dňa 31.5.2018, kedy bol predmetný let zrušený. Neuplatnil si preto svoje právo bez zbytočného odkladu u žalovaného a neuplatnil si ho v zákonnej prekluzívnej lehote 6 mesiacov, preto predmetný nárok na náhradu zanikol. Tento nárok zanikol ešte v priebehu roka 2018, preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka nemohol V. V. ako veriteľ túto svoju pohľadávku postúpiť na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky dňa 20.9.2019, preto je táto zmluva o postúpení absolútne neplatný právny úkon.

13. Súd prvej inštancie k tvrdeniu žalobcu o tom, že nie je možné považovať za totožný nárok, nárok na náhradu škody podľa ust. Občianskeho zákonníka a podľa ust. Nariadenia č. 261/2004, pretože tieto nároky stoja popri sebe, pretože Nariadenie neupravuje lehotu na uplatnenie nároku u leteckých prepravcov a nestanovuje tak žiadnu lehotu na uplatnenie nároku. Súd prvej inštancie k tomu uviedol, že takýto výklad, aký uviedol žalobca by viedol k popretiu logického výkladu právnych noriem a k záveru, že k uplatneniu nároku na náhradu škody za zrušený let môže dôjsť zo strany cestujúceho kedykoľvek, bez ohľadu na plynutie prekluzívnej alebo premlčacej doby a bez ohľadu na vnútroštátnu právnu úpravu. Dochádzalo by tým k porušeniu princípu právnej istoty zmluvných strán. Preto toto tvrdenie žalobcu nepovažoval súd prvej inštancie za dôvodné a preto súd prvej inštancie žalobu zamietol.

14. O nároku na náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovaným súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok v plnom rozsahu, o ktorom bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

15. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v celom rozsahu. Odvolanie odôvodnil tým, že rozsudok trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Žalobca uviedol, že súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal s problematikou preklúzie predmetného nároku na náhradu podľa Nariadenia. Zmyslom a účelom Nariadenia je chrániť cestujúcich ako slabšiu stranu a spotrebiteľa pre prípad, že by im bol odopretý nástup na palubu lietadla, alebo by došlo k zrušeniu či významnému meškaniu letov. Náhrada v zmysle Nariadenia tak môže byť považovaná za formu kompenzácie pre cestujúceho od leteckého dopravcu za meškание či zrušenie letu zapríčinené leteckým dopravcom. V posudzovanej veci ide o kompenzáciu za zrušenie letu uplatňovanú cestujúcim (žalobcom) podľa Nariadenia ako sekundárneho práva Európskej únie, nie podľa akýchkoľvek vnútroštátnych právnych predpisov. Predmetný nárok na náhradu škody sa preto spravuje ustanoveniami Nariadenia. Podľa Výkladového usmernenia k Nariadeniu, v Nariadení nie sú bližšie špecifikované alebo ustanovené lehoty, v rámci ktorých by bol cestujúci (žalobca) povinný uplatniť si svoj nárok na náhradu u leteckého dopravcu alebo podanou žalobou na súde. Táto otázka je vecou vnútroštátnych právnych predpisov každého členského štátu o premlčacích lehotách. Premlčanie nároku na náhradu, a teda premlčacie lehoty sa spravujú vnútroštátnymi právnymi predpismi toho ktorého členského štátu, v prípade Slovenskej republiky je to Občiansky zákonník. Žalobca uplatnil svoj nárok na náhradu v zmysle Nariadenia na súde v rámci premlčacej lehoty, teda včas. Je nesporné, že žalobca si skutočne uplatnil svoj nárok na náhradu podľa Nariadenia u žalovaného až viac ako rok po vzniknutí jeho nároku formou predžalobnej výzvy, avšak na posudzovanú vec nie je možné aplikovať ustanovenie § 763 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže ide o individuálny nárok na náhradu podľa ustanovení Nariadenia a nie o nárok na náhradu škody podľa ustanovení Občianskeho zákonníka ohľadom zmluvy o preprave ako vnútroštátneho právneho predpisu Slovenskej republiky. Nie je možné brať za totožné nároky, nárok cestujúceho na náhradu (kompenzáciu) podľa Nariadenia a nárok cestujúceho na náhradu škody, nakoľko nárok na náhradu (kompenzácia za meškание/zrušenie letu) stojí popri nároku na náhradu škody, čo je ustanovené aj v článku 12 ods. 1 Nariadenia. Výkladové usmernenia k Nariadeniu síce odkazujú pri premlčacích lehotách

na vnútroštátnu úpravu toho ktorého členského štátu, avšak neodkazujú na aplikovanie vnútroštátnej úpravy členských štátov aj v prípade uplatňovania nároku cestujúceho u leteckého dopravcu, t. j. neupravujú prekluzívne lehoty na uplatnenie nároku u leteckých dopravcov. Nariadenie ani Výkladové usmernenia teda neustanovujú žiadnu lehotu na uplatňovanie nároku na náhradu cestujúceho u leteckého dopravcu a ani v tomto smere neodkazujú na vnútroštátnu úpravu členských štátov. Nárok na náhradu ako taký preto nemôže byť pri uplatňovaní u leteckého dopravcu prekludovaný a nemôže byť prekludovaný na základe prekluzívnych lehôt podľa Občianskeho zákonníka, nakoľko toto ustanovenie Občianskeho zákonníka ohľadom zmluvy o preprave a náhrade škody podľa nej, nie je možné na nárok na náhradu podľa Nariadenia aplikovať. Keďže uplatnený nárok nebol prekludovaný, pohľadávka v čase postupovania na žalobcu existovala a preto nemôže byť Zmluva o postúpení pohľadávky absolútne neplatná. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

16. Žalovaný vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nepodal. Odvolanie mu bolo doručené 18.7.2022.

17. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

18. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

19. Žalobca podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Odvolací súd zastáva názor, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

21. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil výstižné a presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

22. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolaniu žalobcu, odvolací súd udáva:

23. Odvolací súd zistil z obsahu spisu, že žalobca si uplatnil pohľadávku 400,- eur s príslušenstvom, titulom náhrady podľa článku 7 ods. 1 písm. b) Nariadenia, keďže žalovaný ako letecký dopravca neinformoval cestujúceho v súlade s článkom 5 ods. 1 písm. c) Nariadenia.

24. Odvolací súd považuje za nutné uviesť, že články 5 a 7 Nariadenia priznávajú cestujúcim právo na náhradu škody podľa vzdialenosti a miesta určenia predmetného letu, pričom títo cestujúci sa môžu tohto práva domáhať v prípade potreby na vnútroštátnych súdoch.

25. V tejto súvislosti platí, že Nariadenie neobsahuje nijaké ustanovenie, týkajúce sa časovej limitácie v prípade žalôb podaných na vnútroštátnych súdoch, ktorých predmetom je získanie náhrady škody v zmysle článkov 5 a 7 Nariadenia.

26. Podľa ustálenej judikatúry však v prípade, že neexistuje právna úprava Únie v danej oblasti, vnútroštátnemu právnemu poriadku každého členského štátu prislúcha, aby upravil procesné podmienky žalôb zameraných na zabezpečenie ochrany práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Európskej únie, za predpokladu, že takéto podmienky sú v súlade so zásadami ekvivalencie a efektivity.

27. Súd prvej inštancie pritom správne aplikoval na žalobcom uplatnený nárok nielen priamo Nariadenie, ale aj príslušnú hmotnoprávnu úpravu právneho poriadku Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že medzi cestujúcim a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy o preprave osôb podľa § 730 Občianskeho zákonníka, keďže aj samotné Nariadenie predpokladá existenciu takéhoto zmluvného vzťahu. Právna úprava zmluvy o preprave osôb v Občianskom zákonníku obsahuje vzhľadom na osobitosti jednotlivých druhov prepravy (cestná, železničná, letecká, vodná doprava) len tie základné, všeobecné ustanovenia, ktoré sa práve z dôvodu svojej všeobecnosti vzťahujú na všetky druhy prepravy.

28. Keďže samotné Nariadenie časové limity na včasné uplatnenie nárokov neupravuje lehotu, v ktorej musia byť podané žaloby, ktorých predmetom je získanie náhrady škody v zmysle článkov 5 a 7 Nariadenia, stanoví tieto časové limity vnútroštátne právo každého členského štátu, čo v prejednávanej veci je právny poriadok Slovenskej republiky.

29. Podľa § 763 Občianskeho zákonníka, pri pravidelnej preprave osôb určujú prepravné poriadky, aké práva má cestujúci voči dopravcovi, ak sa preprava nevykonala včas (ods. 1). Pri nepravidelnej preprave osôb je dopravca povinný nahradiť škodu vzniknutú cestujúcemu tým, že preprava nebola vykonaná včas; podmienky a rozsah náhrady určujú prepravné poriadky (ods. 2). Práva podľa odsekov 1 a 2 musí cestujúci uplatniť u dopravcu bez zbytočného odkladu; ak sa práva neuplatnili najneskôr do šiestich mesiacov, zaniknú (ods. 3).

30. Odvolací súd udáva, že základnou podmienkou na úspešné uplatnenie práv cestujúcim je podľa § 763 ods. 3 Občianskeho zákonníka včasná a riadne vykonaná reklamácia prepravy. Cestujúci musí svoje právo uplatniť najprv u dopravcu, čo musí urobiť bez zbytočného odkladu (poriadková lehota), najneskoršie však do šiestich mesiacov. Lehota 6 mesiacov je prekluzívna (prepadná). To znamená, že ak cestujúci príslušné právo vyplývajúce mu zo zákona, prepravného poriadku alebo zo zmluvy o preprave, vrátane priamo aplikovateľného predpisu Európskej únie, ktorým je Nariadenie, neuplatní u dopravcu do šiestich mesiacov odo dňa, kedy sa preprava vykonala alebo mala vykonať, právo zanikne (§ 583 Občianskeho zákonníka). Ak ich cestujúci uplatní a dopravca nárok cestujúceho neuspokojí, možno právo uplatniť na súde; premlčacia lehota začína plynúť odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo (§ 102 Občianskeho zákonníka).

31. Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, že v prípade nárokov podľa článku 7 Nariadenia sa použije iba vnútroštátna právna úprava o premlčaní a na tieto nároky nie je možné aplikovať príslušné zákonné ustanovenie o preklúzii podľa § 763 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže uvedené nevyplýva ani priamo zo samotného Nariadenia. Ak vnútroštátny právny predpis limituje úspešnosť uplatňovania takýchto nárokov na dodržanie lehôt, je nelogický záver vylučovať samotnú preklúziu, o to viac, že znenie ustanovenia § 763 ods. 1 Občianskeho zákonníka v prípade pravidelnej prepravy osôb sa vzťahuje na všetky „práva“ cestujúceho. Tento všeobecný pojem tak v sebe zahŕňa aj nároky podľa článku 7 Nariadenia.

32. Súd prvej inštancie preto dospel k správne právne záveru, že pokiaľ cestujúci, resp. žalobca neuplatnil u žalovaného ako dopravcu svoj nárok uplatnený podľa článku 7 Nariadenia v 6 mesačnej prekluzívnej lehote, čo napokon žalovaný v konaní namietal a žalobca to nerozporoval, takýto nárok zanikol, preto súd prvej inštancie rozhodol správne, ak žalobu ako nedôvodnú zamietol.

33. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny. Taktiež potvrdil závislý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správny.

34. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalobca. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie zvonu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).